

C156 – ECO18

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2007-2008

28 februari 2008

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ECONOMIE, WERK EN SOCIALE ECONOMIE

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Martine Fournier tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over buurtwinkels	1
Vraag om uitleg van de heer Koen Van den Heuvel tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over het Interreg-project van de innovatievouchers	4
Vraag om uitleg van de heer Koen Van den Heuvel tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over het gebrek aan succes van het budget economisch advies (BEA)	5

Voorzitter: de heer Eric Van Rompuy

Vraag om uitleg van mevrouw Martine Fournier tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over buurtwinkels

De voorzitter: Mevrouw Fournier heeft het woord.

Mevrouw Martine Fournier: Mevrouw de minister, mijnheer de voorzitter, geachte collega's, half januari stond in verschillende kranten verontrustend nieuws over de buurtwinkels. Hun marktaandeel zou in de laatste twintig jaar gedaald zijn van 41 tot 14 percent.

De beleidsbrief Economie 2008 bevatte geen specifieke maatregelen voor de buurtwinkels. In de bespreking werd toen gevraagd naar een stand van zaken in verband met de genomen initiatieven. In uw antwoord verwees u onder andere naar het centrummanagement en de oproep 'buurtwinkelbeleid' uit juni 2006. Er werden slechts vier projecten ingediend die elk 3000 euro kregen. De ingediende projecten situeerden zich in Lommel, Leopoldsburg, Brugge en Vilvoorde.

Mevrouw de minister, welke resultaten hebben de projecten rond buurtwinkelbeleid opgeleverd? Welke beleidsconclusies zijn er uit het project afgeleid? Zult u bijkomende initiatieven nemen om de buurtwinkels leefbaar te houden?

De voorzitter: Minister Ceysens heeft het woord.

Minister Patricia Ceysens: Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, in het kader van de oproep 'Buurtwinkels 2006' konden enkel reeds geplande of gerealiseerde of deels gerealiseerde projecten inzake buurtwinkelbeleid ingediend worden. Er was dus een restrictie op de mogelijkheid tot indienen. De voornaamste bedoeling was het verzamelen van goede voorbeelden rond gemeentelijk buurtwinkelbeleid om die nadien als inspiratiebron te gebruiken.

108 steden en gemeenten werden per mail en per post aangeschreven. Er werd rekening gehouden met een respons van ongeveer 35 percent. In een realistisch scenario mochten er dus 38 of afgerond een 40-tal subsidieaanvragen verwacht worden. Er werd een subsidiebedrag van 90.000 euro vooropgesteld waarmee dan 30 projecten zouden kunnen worden gesubsidieerd.

De oproep werd gelanceerd op 23 juni 2006 en de projecten dienden uiterlijk op 18 augustus 2006 binnen te zijn. Vier steden en gemeenten hebben een projectvoor-

stel ingediend en aan elk van de vier gemeenten werd een subsidie van 3000 euro toegekend.

Ten eerste was er Brugge. De animatie- en promotiepremie voor handelsverenigingen kan door elke handelsvereniging aangevraagd worden en strekt zich bijgevolg uit tot het volledige grondgebied van Brugge. De totale subsidie van de stad Brugge voor een handelsvereniging is tot 2000 euro beperkt. Dit leidt ertoe dat vooral de handelsverenigingen in de binnenstad en de handelsverenigingen in de rand, een beroep kunnen doen op deze premie.

In Vilvoorde werd een strijkwinkel geopend in de nabijheid van de Leuvensestraat, de belangrijkste straat van Vilvoorde. De strijkwinkel is tevens gelokaliseerd in de stationsbuurt die grenst aan het commercieel centrum, en dat betekent een bijkomende aantrekkingskracht voor de ontwikkeling van de detailhandel in het commercieel centrum. De strijkwinkel werd opgericht in het kader van de sociale economie en werd tevens erkend als sociale werkplaats.

Door de afschaffing van de dienstplicht en de herstructureringen van het leger is het aantal militairen in Leopoldsburg drastisch afgenomen. Hierdoor verdwijnt ook een grote afzetmarkt voor de buurtwinkels, met nogal wat sluitingen tot gevolg. Daarom werd een handelsconsulent aangenomen. Hij versterkt de handelskern op projectmatige manier. De opdracht van de handelsconsulent werd vastgelegd in een overeenkomst tussen het gemeentebestuur en de indiener, vzw Stebo.

Het project in Lommel betreft een herlokalisatie met uitbreiding van een bestaande buurtwinkel-supermarkt naar een nieuwe locatie. Op de nieuwe locatie stond een leegstaand schooltje dat werd gesloopt. De gemeente Lommel besliste het stuk grond te koop te stellen op voorwaarde dat er op die locatie een buurtwinkel werd opgestart. Het ging om een oproep waarbij geïnteresseerden zich konden inschrijven, zonder bod. De toewijzing gebeurde door het college van burgemeester en schepenen, op basis van het advies van een jury en vooraf bepaalde criteria. Door de herlokalisatie kon de bestaande supermarkt niet alleen uitbreiden inzake netto-verkoopsoppervlakte, maar ook betere parkeergelegenheid aanbieden.

De voornaamste vaststelling naar aanleiding van de oproep buurtwinkels is het geringe aantal ingediende projecten. Van het gereserveerde subsidiebedrag van 90.000 euro werd slechts 12.000 euro vastgelegd. Dit is mogelijk te wijten aan de korte indieningsperiode, tussen 23 juni en 18 augustus. Maar aangezien de

oproep zich op bestaande projecten richtte, rijst de vraag naar het potentieel van een dergelijke oproep op gemeentelijke projecten.

Uit de ingediende projecten kan worden geconcludeerd dat de buurtwinkelproblematiek wel leeft op het niveau van de steden en gemeenten, maar dat er geen echte visie of strategisch buurtwinkelbeleid wordt gevoerd. Dit blijkt trouwens ook uit een studie uit 2006 van professor Van Ossel van het Steunpunt Ondernemerschap.

Hoewel er slechts vier projecten ingediend werden, getuigen ze van een vrij grote diversiteit. Ten eerste, een animatie- en promotiepremie voor handelsverenigingen. Ten tweede, gebruik maken van initiatieven in het kader van sociale economie. Ten derde, het aanstellen van een halftijdse handelsconsulent ter revitalisering van handelskern. Ten slotte, detecteren van de nood aan en actieve begeleiding bij herlokalisatie.

Op basis hiervan kunnen we concluderen dat meerdere invalshoeken en instrumenten bruikbaar zijn bij de aanpak van de buurtwinkelproblematiek. Globaal genomen zijn de projecten echter te weinig specifiek gericht op de buurtwinkelproblematiek. De algemene indruk is dat de voorgelegde projecten in eerste instantie veeleer gericht zijn op kernversterkende effecten en in mindere mate op de buurtwinkelproblematiek.

Ten aanzien van de algemene toepasbaarheid van de projecten, moet worden geconcludeerd dat weinig ingediende projecten algemeen toepasbaar zijn voor andere steden en gemeenten. Hierbij moet worden opgemerkt dat mits de nodige creativiteit, bepaalde opportuniteiten of instrumenten kunnen worden aangewend voor een succesvol buurtwinkelbeleid, zoals een handelsconsulent of begeleiding bij herlokalisatie.

Inzake definiëring is gebleken dat de definitie van buurtwinkel vatbaar is voor interpretatie. Naargelang van de specifieke omstandigheden van de locatie, moet de mogelijkheid bestaan om deze definitie een andere invulling te geven. De projecten die werden ingediend door Lommel en Vilvoorde kunnen dit illustreren.

Ik wil het beleid over de buurtwinkels plaatsen in het grotere geheel van het actieplan 'Ondernemingsvriendelijke gemeente'. Het plan 'Ondernemingsvriendelijke gemeente' omvatte 10 projecten. Het werd getrokken door de VVSG, in samenwerking met UNIZO en Voka. Het project is opgestart in augustus 2005 en werd eind 2007 afgerond. Een van de projecten betrof de uitbouw van een kenniscentrum voor centrummanagement en distributiebeleid, waaronder ook het buurtwinkelbeleid hoort.

Het afgeronde actieplan 'Ondernemingsvriendelijke gemeente' wordt momenteel geëvalueerd door het Agentschap Economie. Op basis van deze evaluatie zal

tegen midden 2008 een voortzetting van het actieplan worden opgezet. Zowel de evaluatie als de voortzetting gebeuren in nauwe samenspraak met de uitvoerende actoren, in het bijzonder de VVSG en UNIZO. Zonder te willen vooruitlopen op de evaluatie kan ik me voorstellen dat er ook in de toekomst nood blijft aan kennis- en ervaringsuitwisseling tussen gemeenten over items zoals het buurtwinkelbeleid. Deze kennisondersteuning door de Vlaamse overheid van lokale besturen wordt trouwens als voornaamste beleidsaanbeveling in de studie 'Een onderzoek naar de behoeftes van steden en gemeenten in verband met buurtwinkelbeleid' van professor Van Ossel naar voren gebracht.

Complementair met de kennisondersteuning is er de financiële ondersteuning van innovatieve projecten. U bent het wellicht met mij eens dat de oproep buurtwinkelbeleid van 2006 moeilijk een succes kan worden genoemd. Het lijkt me daarom meer aangewezen om ook de ondersteuning in een krachtiger en breder geheel te bundelen. De eerste projectoproep van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) leent zich hiertoe, meer specifiek in het kader van de tweede prioriteit Ondernemerschap, operationele doelstelling, het creëren van een faciliterend start-, groei- en overnamekader.

Het Comité van Toezicht besliste vorige week om hier prioritair aandacht te hebben voor administratieve lastenverlagingen en verbeteringen van de regelgeving voor bedrijven en specifiek kmo's. Lokale en regionale overheden die administratieve vereenvoudigingen willen doorvoeren, of ruimer, het ondernemingsvriendelijk klimaat wensen te bevorderen, kunnen projecten indienen. Eveneens kunnen kwaliteitsvolle projecten van andere organisaties, die een positieve bijdrage leveren tot het ondernemingsklimaat in Vlaanderen, gesteund worden. Het is duidelijk dat ook projecten die de positie van buurtwinkels versterken, kans maken op ondersteuning. De oproep koppelt Europese middelen aan Vlaamse cofinanciering, wat het effect van de steun nog verhoogt. De oproep wordt begin maart gelanceerd.

Ten slotte wil ik benadrukken dat de buurtwinkels gebruik kunnen blijven maken van de algemene ondersteunings- en financieringsmaatregelen van de Vlaamse overheid zoals de Winwinlening, de waarborgregeling, de groeipremie en de ondernemerschapportefeuille.

De voorzitter: Mevrouw Fournier heeft het woord.

Mevrouw Martine Fournier: De periode om projecten te kunnen indienen was redelijk kort en de periode zelf, namelijk juli-augustus, was niet ideaal. Het was inderdaad geen groot succes. Vier projecten is echt triest. Ook de ingediende projecten waren niet van aard om de buurtwinkels sterker te maken.

U bent blijkbaar volop bezig met de evaluatie van het project ‘Ondernemingsvriendelijke gemeente’.

Minister Patricia Ceysens: We doen er echt goed aan de steun in dat kader te plaatsen, dat is beter dan dit soort oproepen.

Mevrouw Martine Fournier: Dergelijke oproepen zult u dus niet meer doen? Het kabinet-Peeters heeft in het kader van plattelandsbeleid ook een dergelijke oproep gedaan voor vernieuwende projecten. Daaruit zijn twee keer vier projecten gekomen die nu nog lopen.

Minister Patricia Ceysens: We plaatsen het nu in het kader van het project ‘Ondernemingsvriendelijke gemeente’ om het iets meer structuur te geven. Ook de mogelijkheid van de EFRO blijft, waar innovatieve dingen kunnen gebeuren.

Mevrouw Martine Fournier: Ik zou toch graag hebben dat er aandacht blijft gaan naar de kleine buurtwinkels.

Minister Patricia Ceysens: U ziet dat zelfs in de vier programma’s, waar de gemeenten de kans hadden om echt met een buurtwinkelproject te komen, er toch nog andere dingen zijn voorgesteld.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: In de beleidsbrieven lezen we over buurtwinkels – of vroeger over de Mercuriusprojecten –, dat er een onderscheid moet worden gemaakt tussen de buurtwinkel en het centrummanagement voor kleine steden of grote steden. Nu wordt alles wat op een hoop gegooid. Aan de ene kant heb je de buurtwinkel, die een postpunt wil zijn en aanvullende zaken wil aanbieden voor de buurt, typisch voor een winkel in een afgelegen wijk of gehucht. Daarnaast heb je ook het centrummanagement van een aantal kleinstedelijke agglomeraties. Ik wil de Vlaamse Regering vragen om die twee aspecten te benaderen. Vorige week hebben we het daar al over gehad. Ik had het toen over Sint-Niklaas, en ik stelde tot mijn genoegen vast dat de minister-president een dag later op tv hetzelfde probleem aanhaalde. De minister-president stelde dat het inplanten van megawinkelcentra niet altijd positieve gevolgen had voor de naburige winkelcentra in de binnensteden, en zeker niet in kleinstedelijke gebieden. Zo zijn bij ons, door de inplanting van een Decathlon, alle sportwinkels in de vier naburige gemeenten verdwenen.

Mevrouw de minister, ik wil u aanmoedigen om ook aandacht te hebben voor een goed centrummanagement en ook de lokale besturen daarin aan te moedigen. Zo vermijd je ook het probleem van het budget, waarbij er maar vier of vijf projecten worden ingediend. Indien de Vlaamse Regering het centrummanagement voor grote gemeenten of kleinstedelijke agglomeraties opnieuw wil

stimuleren, zullen er mijns inziens veel meer projecten ingediend worden.

Minister Patricia Ceysens: Er is een groot verschil tussen enerzijds iets doen voor de buurtwinkels en anderzijds het centrummanagement versterken. Dit was een heel duidelijke oproep voor buurtwinkels. Bij de vier projecten die ik heb voorgesteld en die ook uitgevoerd zijn, is niet echt een duidelijke visie op de buurtwinkels naar voren gekomen. Er is een herlokalisatie geweest. De oprichting van de strijkwinkel droeg veeleer bij tot de versterking van het handelscentrum. Hoezeer we de buurtwinkels ook genegen zijn, het is niet evident om er vanuit het beleid voor te zorgen dat er nieuwe winkels komen en groeien. Veel heeft te maken met hoe de markt in elkaar zit.

Het centrummanagement komt wel aan bod in ondernemingsvriendelijke gemeenten. Er is daarvoor ook een veel groter budget dan voor de buurtwinkels. Een van de pijlers binnen dat budget voor de ondernemingsvriendelijke gemeenten is de uitbouw van een kenniscentrum voor centrummanagement en distributiebeleid. Daar zitten dus wel een aantal mogelijkheden rond centrummanagement. Deze call was heel erg toegespitst op het buurtwinkelbeleid, maar heeft niet opgeleverd wat men verwacht had.

Mevrouw Martine Fournier: Dat heeft misschien te maken met het feit dat het om bestaande projecten ging.

Minister Patricia Ceysens: Dat kon ook een voordeel zijn.

Mevrouw Martine Fournier: Dat kon inderdaad een voordeel zijn, maar via een oproep voor nieuwe projecten kun je de gemeenten er misschien meer toe aanzetten om te brainstormen over de toekomst van de buurtwinkels. Er zitten inderdaad mogelijkheden in de samenwerking tussen servicewinkels en buurtwinkels. Misschien moet het met de buurtwinkels in de toekomst meer die kant uit gaan.

Minister Patricia Ceysens: Dat zal ook mogelijk zijn, zowel in het kader van de ondernemingsvriendelijke gemeenten als binnen onze EFRO-oproep, waarbij we uitkijken naar dergelijke projecten.

De voorzitter: De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem: Mevrouw de minister, ik ben verbaasd over wat u zei over het project in Vilvoorde. Theoretisch gezien klopt uw verhaal wel, maar ik vrees dat het stadsbestuur van Vilvoorde u de ligging van die winkel veel rooskleuriger heeft voorgesteld dan ze in werkelijkheid is. Als ze niet zo creatief met de waarheid waren omgesprongen, hadden ze die premie nooit gekregen.

Minister Patricia Ceysens: De winkel ligt in de nabijheid van de Leuvensestraat.

De heer Roland Van Goethem: Dat klopt, maar de Leuvensestraat bestaat uit twee delen, een handelsgedeelte en een gedeelte waar van handel absoluut geen sprake meer is. De winkel ligt in dat tweede gedeelte.

Minister Patricia Ceysens: Dan was deze winkel misschien net een aanmoediging voor meer handel in dat gedeelte van de straat.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Koen Van den Heuvel tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over het Interreg-project van de innovatievouchers

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik heb een vraag over innovatie.

Op 31 december 2007 liep het Europese Interregproject 2005-2007 af. In die periode was er met Europees geld een samenwerkingsverband tussen delen van Vlaanderen en delen van Nederland actief. Een van de genomen initiatieven was de terbeschikkingstelling van tachtig innovatievouchers ter waarde van 6000 euro, ten voordele van kmo's uit de deelnemende Vlaamse en Nederlandse provincies. Het project werd deels gefinancierd door Europa, deels door de deelnemende provincies en de Vlaamse en Nederlandse overheden. Het was een succes, want die tachtig vouchers gingen vlot van de hand. 35 vouchers gingen naar Vlaanderen, 45 naar Nederland. De kmo's waarderen dit erg toegankelijke systeem.

In Nederland bestaan ook innovatievouchers: kleine vouchers ter waarde van 2500 euro en grote vouchers ter waarde van 7500 euro. De financiering ervan gebeurt voor twee derden door de Nederlandse overheid, voor een derde door de aanvrager zelf. Als we het in de volgende vraag over het budget economisch advies (BEA) zullen hebben, zullen we zien dat daar de verhouding omgekeerd is. Dat is misschien een reden waarom we in Vlaanderen van een minder groot succes kunnen spreken? Van elk van deze Nederlandse vouchers waren er in 2006 3000 beschikbaar. Die 6000 vouchers gingen in 2006 vlot de deur uit.

Positief is wel dat de Nederlanders zich niet in eigen land opsluiten. Hun innovatievouchers kunnen ook wor-

den ingediend bij een aantal Vlaamse kennisinstellingen zoals VITO (Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek) en het IBBT (Instituut voor Breedband Technologie). Dat is positief, want dat zorgt voor een begin van Europese aanpak.

Momenteel loopt een nieuwe Interregperiode, van 2007 tot 2013. Vlaanderen en Nederland zouden opnieuw kunnen meedoen door een nieuw voorstel voor innovatievouchers in te dienen. Het grote voordeel zou zijn dat het in de nieuwe periode is toegestaan om heel Vlaanderen en Nederland te betrekken in het Interregverhaal. Hoe staat u tegenover de verlenging van dit project?

Een voortzetting van het Interregproject van innovatievouchers zou op enige weerstand kunnen stuiten vanwege het Nederlandse ministerie van Economische Zaken, want daar is een eigen versie van het project gelanceerd. Dat lezen we toch tussen de regels door. Ook het Vlaams Agentschap Ondernemen (VLAO) merkt op dat er een ander Europees financieringskanaal is: het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO). Men vraagt zich af of Vlaanderen niet zelf voor een eigen innovatievoucher zou kunnen zorgen. Vlaanderen zou dan ook voor begeleiding kunnen zorgen. Dat is niet onbelangrijk, want dergelijke ondersteuning verklaart wellicht het succes van de Nederlandse innovatievoucher. Overigens, ook voor BEA is er minder aangepaste begeleiding.

Mijnheer de minister, hoe evalueert u het afgelopen Interregproject van de innovatievouchers? Als er een evaluatie wordt gemaakt, wanneer kunnen we het eindrapport dan verwachten? Zo neen, waarom niet?

Hebt u, gezien het succes van het project, contact opgenomen met uw Nederlandse collega over een voortzetting ervan? Zo ja, wat is de uitkomst van de gesprekken? Zo neen, waarom gebeurt dit niet?

Weet u hoeveel Nederlandse innovatievouchers bij Vlaamse kennisinstellingen worden aangewend? Zo ja, over welke instellingen, welke thema's en welke budgetten gaat het?

Is het mogelijk een Vlaamse innovatievoucher te financieren? Als dat mogelijk is, zult u dat dan in overweging nemen, eventueel als alternatief voor de amper gebruikte kennispijler van BEA?

De voorzitter: Minister Ceysens heeft het woord.

Minister Patricia Ceysens: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, het Interreg III-project Innovatievouchers loopt tot 31 maart 2008 en heeft betrekking op de provincies Antwerpen, het arrondissement Leuven in Vlaams-Brabant, Belgisch en Nederlands Limburg, en Noord-Brabant. De evaluatie

van het project is ondertussen opgestart door de Nederlandse promotor Industriebank LIOF nv (Limburgse Ontwikkelingsmaatschappij).

Conform de voorschriften van het programma moet het eindverslag worden opgeleverd tegen 30 juni 2008. In het kader van de voorbereidingen van de evaluatie werd bij de projectpartners gepeild naar de mogelijke voortzetting van het project. Daaruit blijkt overwegend de wens deze vorm van innovatiestimulering verder uit te bouwen onder Interreg IV, programmaperiode 2007-2013, waarbij eventueel ook de provincies Oost- en West-Vlaanderen en Zeeland zouden kunnen worden betrokken. De gehele grensregio Vlaanderen-Nederland maakt in de nieuwe programmaperiode 2007-2013 immers het voorwerp uit van éénzelfde programma. De precieze modaliteiten van een mogelijk vervolgproject moeten evenwel nog nader worden bekeken.

Wat de Nederlandse innovatievouchers betreft, werden de gegevens opgevraagd bij SenterNovem, het agentschap voor duurzaamheid en innovatie van het ministerie van Economische Zaken dat instaat voor het beheer van de subsidieregeling innovatievouchers. Tot nu toe heeft deze informatie ons niet bereikt.

Binnen het EFRO Doelstelling 2-programma Vlaanderen 2007-2013 onderscheiden we vier prioriteiten, waaronder prioriteit één 'Stimuleren van kenniseconomie en innovatie'. Indien we ervoor kiezen, kan een projectoproep gelanceerd worden waar projecten rond innovatievouchers mee gefinancierd kunnen worden met EFRO-middelen. In hoeverre dit eventueel als alternatief voor de kennispijler van BEA kan fungeren, is momenteel voorwerp van onderzoek.

Immers, in het BEA-besluit wordt onder kennisoverdracht verstaan: 'overdracht van kennis door de dienstverlener. Het betreft bestaande, toepassingsgerichte kennis die betrekking heeft op producten, diensten, processen of markten zodat de onderneming ze kan aanwenden voor de vernieuwing en innovatie van haar producten, diensten, processen of markten.' Het gaat dus om kennis die in heel wat kenniscentra in Vlaanderen beschikbaar is en die ligt te wachten tot het bedrijfsleven ernaar vraagt.

Het gaat niet om nieuw te creëren kennis, maar om de transfer van bestaande kennis. Een goede begripsafbakening dringt zich op, zowel stroomopwaarts inzake innovatie, als stroomafwaarts inzake advies, om te voorkomen dat vraag- en aanbodfinanciering elkaar doorkruisen, overlappen of, erger nog, resulteren in dubbele subsidiëring.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Er is een onderbenutting: slechts 9 van de 43,5 miljoen euro wordt gebruikt.

Als we naar de verdeling van de verschillende pijlers kijken, dan is er in 2006 15.000 euro naar de kennispijler gegaan, en in 2007 11.170 euro. In vergelijking met het Nederlandse systeem zijn dat twee innovatievouchers. De kennispijler binnen BEA werkt niet. Dat is een doodgeboren kind.

Mevrouw de minister, uw voorganger heeft voor de rationalisering van de verschillende chequesystemen BEA gecreëerd en er de kennispijler aan toegevoegd. Dat is een belangrijke ondersteuning van de kmo's en ondernemingen voor de Vlaamse Regering. Als na twee jaar blijkt dat het niet werkt, dan moet de Vlaamse Regering daar conclusies uit trekken. Ervan uitgaande dat dit waardevol genoeg is om te ondersteunen, moeten we nieuwe instrumenten zoeken.

Minister Patricia Ceysens: Dat is een debat voor de volgende vraag. Ik heb een stand van zaken gegeven over Interreg. Voor de kennis is er ook het IWT. Daar gebeurt heel wat dat onder die noemer kan vallen. Ik ben een ambitieuze, maar ook een sobere minister. Zomaar nieuwe instrumenten creëren, daar doe ik niet aan mee. We hebben heel veel manieren om bedrijven te subsidiëren. Alleen hebben ze daar op een bepaald moment genoeg van. Ze zijn het beu om altijd alles uit te zoeken. Je kunt ook niet zomaar iets nieuws bedenken, en dan geloven dat het zal werken.

We wisten dat de opleidingscheques heel goed hebben gewerkt. Ze waren onmiddellijk uitgeput. Vandaag is er een onderbenutting. Kennis is erbij gekomen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Koen Van den Heuvel tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over het gebrek aan succes van het budget economisch advies (BEA)

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Het budget economisch advies (BEA) is een kind dat twee jaar geleden geboren is na een rationalisering van de verschillende cheques die heel wat succes kenden. BEA is onder een slecht gesternte gestart. Dat kan gebeuren, en het is ook niet de fout van uw voorganger of van de regering, maar het is een beetje misgelopen bij de start. De internetapplicatie werkte niet onmiddellijk waardoor er een aantal kmo's afhaakten. Er moest worden bijgestuurd. Ook de bureaucratische en administratieve last valt niet te onderschatten, waardoor bedrijven afhaken. Als men

de afweging maakt, vinden veel kmo's het de moeite niet waard.

In uw beleidsbrief 2008 hebt u gezegd dat u er werk zou van maken. U hebt gezegd dat de problemen bij de web-applicatie opgelost zouden worden. Ik heb de laatste weken nog andere berichten gehoord. Het is de enige toegang en als die niet werkt, dan is dat niet goed.

Eind februari hebben we zelf opzoekingswerk gedaan. U had gezegd dat er een evaluatie was van de Vlerick-school. Dat document was heel moeilijk te vinden. Mijn eerste vraag is dus of we dat document kunnen krijgen, maar het onderzoek zou bevestigen dat het systeem van BEA niet werkt. In 2006 is er amper 6,5 miljoen euro van de begrote 43 miljoen euro besteed. In 2007 was dat amper 9 miljoen euro, opnieuw van de begrote 43 miljoen euro. Dat is dus een zware onderbenutting van de middelen. Het is een sterk bewijs dat het niet werkt.

Als je de vier pijlers advies, opleiding, kennis en mentorship bekijkt, dan zie je dat de pijler kennis amper aan bod komt. BEA staat vooral synoniem met de oude advies- en opleidingspijlers. De kennispijler is onderge-sneeuwd in het geheel.

Ik wil u dus vragen om in te grijpen. Als een regering de Vlaamse kmo's wil ondersteunen in opleiding en kennis, dan moet ze inderdaad instrumenten ontwikkelen die ook werken. Ik denk dat er niemand baat bij heeft – en zeker niet de minister van Economie – om instrumenten in stand te houden waarvan geweten is dat ze niet werken. U moet de moed hebben om er iets aan te doen. Als u zegt dat u een sobere minister bent die geen nieuwe instrumenten wil lanceren, dan moet die sobere minister ook de bestaande instrumenten die niet werken, doen verdwijnen. Overbodige zaken moeten niet langer in stand worden gehouden.

Mevrouw de minister, kunt u de evaluatie van de Vlerickschool bezorgen aan de commissie? Wat zijn de aandachtspunten? Kunt u er een korte samenvatting van geven?

De tweede vraag is een statistische vraag waarvan we zelf al de cijfers gevonden hebben, namelijk de verdeling van de pijlers. In welke mate wil u initiatieven nemen op relatief korte termijn om van dit systeem een werkbaar instrument te maken dat ten goede komt aan de bedrijven, vooral wat betreft opleiding, adviesverstreking en kennisoverdracht? We hebben vanmorgen in de krant kunnen lezen dat UNIZO daar een aantal ideeën over heeft ontwikkeld. Het voorstel van UNIZO kan worden samengevat in een zestal aanpassingen. Men stelt voor om het maximumbedrag dat gesponsord is door de overheid, terug op te trekken van 35 naar 50 procent. De Nederlandse Innovatievoucher heeft een percentage van tweederde. Men pleit ook voor een

vereenvoudiging van de administratieve procedures, zeker voor de bedragen van meer dan 3000 euro.

Verder is er de tijdspanne. Voormalig minister Moerman heeft die verminderd van drie naar twee jaar. UNIZO vindt dat het binnen een kleine kmo moeilijk is om een opleidingstraject van meer dan een jaar uit te schrijven, en pleit voor het reduceren van twee naar een jaar. Een volgend idee is om toe te laten dat de kmo kan veranderen van dienstverlener. Een laatste idee is een promotiecampagne om het systeem nog eens aan te kaarten, zeker met de wijzigingen die de minister eventueel aanbrengt.

De voorzitter: De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik wil me aansluiten bij de vraag over het verslag van de evaluatie. Er schort blijkbaar iets aan het BEA. Ofwel bespreken we die evaluatie hier eens serieus om te zien wat we er kunnen aan doen, ofwel moeten we de winkel sluiten. Nu draait het immers vierkant en brengt het geen zoden aan de dijk. Indien u het evaluatierapport al hebt gekregen, is mijn bijkomende vraag: stelt Vlerick veranderingen voor of doet het aanbevelingen in één of andere richting om het beter te doen werken? Zo ja, welke?

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Mevrouw de minister, ik heb u over dit onderwerp vorig jaar een aantal schriftelijke vragen gesteld. Daaruit bleek dat we niet met een hoogvlieger te maken hadden.

Een van de zaken die me opviel is dat er wel een zekere stijging zat in het aantal aanvragen tussen 2006 en 2007, waarbij de correctie moet worden gemaakt dat in 2006 het systeem pas laat in het jaar is opgestart en men maar gaandeweg de problemen met de informatica kon oplossen. Het zou nuttig zijn na te gaan hoe de evolutie zich voortzet.

Wat me bij het zien van de cijfers vooral zorgen baarde, was dat er 21.000 aanvragen zijn gedaan, waarvan er maar 17.000 werden uitgekeerd. Van de aanvragen vliegt er minstens een op vijf uit. Ongeveer 40 procent van de annuleringen gebeurt door de dienstverlener zelf, en de stortingsduur wordt overschreden. Dat zijn zaken die dicht bij het concept zelf aanleunen. De grote vaststelling is dat in 2006 16 procent van het begrote budget werd uitgekeerd, en op 30 oktober 2007 was dat 18 procent. Dat betekent een duidelijke onderbenutting van het budget dat was vooropgesteld.

Wat betreft de doelgroep, zitten we relatief goed: 87 procent van de aanvragen gebeurt door kleine ondernemingen en 12 procent door middelgrote ondernemingen. Er is wel een doelgroep, maar die is op zich te klein.

Mevrouw de minister, de evaluatie van Vlerick is er. Wat zijn daar de krachtlijnen van? Worden er bijsturingen voorgesteld? Wat is uw eigen evaluatie? U stelt in uw beleidsbrief voor 2008 een aantal wijzigingen voor. Kunt u ons daar inzicht in verschaffen? Wanneer denkt u dat operationeel te krijgen? Hoe zit het met de cijfers? Evoluëren die? Is er een trendbreuk?

De voorzitter: Minister Ceysens heeft het woord.

Minister Patricia Ceysens: De evaluatie die werd uitgevoerd door een onderzoeksteam van de Vlerick Leuven Gent Management School onder leiding van professor Crijns, werd op 14 januari 2008 toegelicht op mijn kabinet. Ik heb er geen probleem mee om de studie over te maken.

De opdracht werd als volgt geformuleerd. BEA kende sinds de lancering in mei 2006 een moeilijke start. Na het oplossen van de technische moeilijkheden bleef de maatregel onder de verwachtingen scoren, zeker in vergelijking met het grote succes van de vroegere opleidings- en adviescheques.

Het onderzoeksteam moest de mogelijke oorzaken achterhalen via een bevraging van drie doelgroepen: de gebruikers van BEA, de ondernemingen die wel gebruik maakten van de uitgedoofde maatregelen met opleidings- en adviescheques maar nooit de overstap hebben gemaakt naar BEA, en de ondernemingen die noch de vroegere cheques, noch BEA gebruiken, de zogenaamde 'unserved audience'.

De opdracht werd geëxpliciteerd in een viertal onderzoeksvragen. Eén: heeft de gevoerde communicatiecampagne en de gevoerde publiciteit voldoende en het bedoelde effect gehad? Twee: werden bepaalde communicatiekanalen over het hoofd gezien, waardoor vroegere gebruikers niet naar BEA zijn overgestapt, en zijn er communicatiemanieren om nieuwe ondernemingen aan te trekken? Drie: is BEA of een aspect ervan niet aantrekkelijk genoeg om de overstap van de oude naar de nieuwe maatregel te maken? Vier: over welke middelen beschikken we om ervoor te zorgen dat de beschikbare subsidie-enveloppe meer aangeboord wordt en hoe kunnen we die aanwenden om ons doel te bereiken?

Vlerick heeft 84.000 KMO's, verdeeld over de verschillende doelgroepen, online bevroegd. 6881 ondernemingen stuurden een antwoord in. De voornaamste conclusies kunnen als volgt worden samengevat. De vier pijlers van BEA kennen een variabel succes. 92 procent van de BEA-gebruikers doet een beroep op opleiding en 20 procent op advies. De pijlers 'kennisverwerving' en 'mentorschap' daarentegen worden bijna niet gebruikt. Met betrekking tot de verdeling van de gebruikers naar ondernemingsgrootte werden geen significante verschillen vastgesteld tussen de gebruikers van opleidings-

cheques, adviescheques en BEA. Al deze maatregelen worden voor 90 procent gebruikt door de kmo's met 0 tot 50 werknemers.

80 procent van de respondenten kent de maatregelen opleidingscheque, adviescheque én BEA, maar in de groep van de niet-gebruikers kende 68 procent van de respondenten de maatregelen niet. 32 procent onder hen kende dus de maatregelen, maar maakte er geen gebruik van.

De ondernemingen leerden de maatregelen in gelijke mate kennen via de gevoerde mediacampagne, de beroepsorganisaties en de website van het Agentschap Economie, en in mindere mate via dienstverleners, collega's, intermediaire organisaties en VLAO. De BEA-gebruikers die geen opleidings- of advieschequesgebruikers waren, werden in hoofdzaak geïnformeerd door de dienstverleners. Om verder op de hoogte te worden gehouden van de maatregelen, verkiesden de ondernemingen directe communicatie van de Vlaamse overheid en informatie van hun beroepsorganisaties.

Qua gebruiksvriendelijkheid scoort BEA slechter dan de adviescheques en de opleidingscheques. Er bestaat bovendien geen significant verschil in de gepercipieerde moeilijkheid van het gebruik van BEA tussen enerzijds de respondenten die reeds opleidings- en adviescheques gebruikten en anderzijds de respondenten die de vroegere chequemaatregelen niet gebruikten.

De redenen van niet-gebruik van BEA zijn de niet-bekendheid van de maatregel, het ontbreken van behoefte aan steun voor advies of opleiding en de complexiteit van de aanvraagprocedure. De complexiteit van de procedure weegt zwaarder door voor de vroegere opleidings- of advieschequesgebruikers, die in mindere mate ook afhaakten omwille van de verminderde steunintensiteit, het feit dat men de dienstverlener al op voorhand dient te kennen en het maximum steunbedrag.

84 procent van de gebruikers dient zelf de aanvraag in, al dan niet met de hulp van de dienstverlener. 4,5 procent van de gebruikers laat de aanvraag volledig over aan de dienstverlener. Hieruit blijkt dat de dienstverlener toch een belangrijke spilfiguur is bij de indiening van de aanvraag.

Logischerwijze vinden de vroegere chequegebruikers de verlaagde maximumsteunbedragen van BEA ontoereikend. De graad van ontevredenheid met deze maxima stijgt ook met de ondernemingsgrootte. Dat is evident, want hoe groter de personeelssterkte is, hoe groter de behoeften aan opleiding en/of advies zijn. De kwaliteit van de informatieverstrekking op de BEA-website, de kwaliteit van de demoversie van de aanvraagprocedure en de kwaliteit van de ondersteuning door Sodexho scoren matig tot goed.

Het onderzoeksteam van Vlerick formuleerde volgende aanbevelingen. Eén: BEA nog beter bekendmaken en daarvoor bij voorkeur gebruikmaken van directe communicatie, maar in de communicatiemix ook de dienstverleners, de beroepsorganisaties, de vakliteratuur en de geschreven pers betrekken. Twee: op de website www.beaweb.be duidelijkere informatie voorzien over de stap-voor-stapprocedure. Drie: duidelijker communiceren dat Sodexho instaat voor de eerstelijnsklantendienst en dat ook de Vlaamse Infolijn een helpdeskfunctie waarneemt, de informatiedoorstroming naar beide callcenters verbeteren en hun onderlinge taakverdeling beter stroomlijnen. Vier: de betalingstermijn, waarover de gebruiker beschikt na de goedkeuring door de dienstverlener, verlengen tot twintig werkdagen. Vijf: de tweejarige portefeuillecyclus inkorten tot een jaarlijkse, met behoud van de maximumsteunbedragen of de maximumsteunbedragen verhogen, bijvoorbeeld proportioneel met het aantal werknemers. Zes: de procedure voor de bevestiging van de betaling door de klant vereenvoudigen.

Met betrekking tot de statistieken van de ondernemerschapportefeuille heb ik een tabel meegebracht die ter beschikking zal worden gesteld van de leden.

Collega's, we kunnen niet ontkennen dat het gebruik van BEA beneden de verwachtingen blijft. Ik moet in alle eerlijkheid zeggen dat ik wel mijn standpunt handhaaf. Ook dit dossier ondersteunt mijn opvattingen. Straks zal ik het hebben over de zaken die we zullen aanpassen. De vraag rijst dan wel hoe we de ondernemers zullen inlichten dat er opnieuw wat verandert. De subsidieweg is niet evident, want er is steeds een enorme drempel naar die wirwar van subsidiemechanismen. Ik blijf erbij dat de fiscaliteit een veel meer transparante, eenvoudige en eenduidige weg is. Fiscale mechanismen zijn eenvoudig: het tarief geldt voor iedereen.

Het grote voordeel van BEA zijn de opleidingscheques. U kent het succes van de dienstencheques. De heer Van den Heuvel vraagt naar de kennispoot. UNIZO stelt dat opleiding en kennis voor innovatie erg belangrijk zijn, maar er bestaan heel andere mechanismen om daarop in te spelen. De aanbeveling in het rapport-Soete is in dat verband belangrijk. Als we in het kader van BEA met nieuwe vouchers zouden uitpakken, dan kunnen we ons afvragen waar we op de duur mee bezig zijn.

Subsidies zijn 'second best', maar zolang er op het federale niveau geen doorbraak komt op het vlak van de vennootschapsbelasting, houden we daaraan vast. Zoals ik al aankondigde tijdens de bespreking van de begroting 2008, heb ik opgedragen een aantal correcties door te voeren. Daarbij zal worden gestreefd naar een evenwicht tussen de tevredenheid van de gebruikers over de maatregelen inzake opleidings- en adviescheques enerzijds, en de budgettaire beheersbaarheid van de maatregelen anderzijds.

Verder moeten we ervoor zorgen dat het wegnemen van drempels er niet toe leidt dat het systeem voor fraude bijzonder kwetsbaar wordt. Als men een aantal drempels wegneemt, wordt men op een dag wakker om vast te stellen dat men het huis heeft geplunderd. Op dat vlak heeft een fiscale aanpak voordelen. Bovendien moet men veel geld, dat eigenlijk voor de ondernemers is bedoeld, uitgeven aan campagnes om de regelingen bekend te maken. We moeten dus besluiten dat de fiscale aanpak beter is dan een aanpak via subsidies. Die laatste aanpak leidt ertoe dat men voortdurend sleutelt aan de drempels, tot men vaststelt dat er wordt gefraudeerd en men weer gas moet terugnemen.

Met de 'second best'-aanpak blijft het voortdurend sleutelen en zoeken naar een evenwicht tussen niet te weinig drempels – zodat er niet wordt gefraudeerd – en niet te veel drempels – want dan blijft het instrumentarium onderbenut. We maken wel van de begrotingscontrole gebruik om bij onderbenutting middelen over te hevelen, bijvoorbeeld naar de pot bestemd voor de ecologiepremie. Onderbenutting leidt dus niet tot de niet-aanwending van de beschikbare middelen.

Er komt een nieuw besluit. Aanbevelingen zoals de verlaging van het steunpercentage van 50 naar 35 procent en de verplichte toepassingsperiode van twee jaar zijn elementen die in het nieuwe besluit zullen worden opgenomen, maar dat betekent nog niet dat ik helemaal geloof in het succes van het instrument.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Ik dank de minister voor haar antwoord. Haar principiële stelling dat fiscaliteit 'first best' is en subsidies 'second best' zijn, wordt door mijn fractie gedeeld. Wij zeggen dat al jaren. Op dat vlak zijn we bondgenoten.

Ik moet wel opmerken dat de commissie-Soete of de heer Soete zelf dat nuanceert. We begrijpen het argument dat men een onderscheid moet maken tussen 'volwassen' ondernemers en starters die nog geen grote winsten incasseren. Bovendien moeten we, zoals u zelf zegt, er rekening mee houden dat het fiscale instrumentarium een 'open end'-maatregel is. Ik zal niet uitweiden over het voorbeeld van de notionele intrestaftrek en hoe de kostprijs van dergelijke maatregelen onderzocht kunnen worden.

Wat het fundamentele standpunt betreft, gaan we natuurlijk akkoord: we kiezen conforme en eenduidige fiscale instrumenten. Mevrouw de minister, we hopen dat de federale ministers samen met ons die strijd zullen beslechten.

Ik hoop dat we uw geloof in eenvoudige procedures kunnen onderschrijven. We komen uit een succesvol

systeem van opleidings- en adviescheques. BEA is er dan bij gekomen. Voormalig minister Moerman heeft er vier pijlers van gemaakt. In deze commissie hebben we altijd veel vragen gesteld bij die pijlers, over de beschotten ertussen, over de drie jaar, over de opdeling in pijlers. De administratieve procedures werden erdoor verzaamd. We wisten goed waar het mentorship vandaan kwam. De vader van dat geesteskind werkt ondertussen niet meer voor de Vlaamse Gemeenschap. Ook daar hadden we veel vragen bij.

Mevrouw de minister, u wilt terugkeren naar de core business van opleidings- en adviescheques en de kennis bij het IWT houden. U wil BEA versoberen en dat element eruit halen. Zo'n innovatievoucher is één instrument voor een duidelijk doel. Dat is een beter instrument dan BEA, dat vier elementen op een hoop gooit. U wil de kennisondersteuning vooral door de bestaande instrumenten laten gebeuren.

Mevrouw de minister, u zegt ook dat u aanpassingen wil doen, dat u het besluit wil publiceren. Heeft de Vlaamse Regering daar al een akkoord over? Ik veronderstel dat die beperking van de periode van twee naar een jaar er zal komen, in navolging van de Vlerickstudie. Die 35-percentgrens wordt misschien opgetrokken naar 50 procent. Er kan een nieuwe informatiecampagne komen. Dat gaat allemaal in de goede richting, maar is het al beslist? Wanneer zal dat gebeuren en wordt het gepubliceerd? Dat is belangrijk voor de kmo's.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Mevrouw de minister, sommige elementen uit uw antwoord zijn positief. Het moet me echter van het hart dat sommige zaken zoals subsidies versus fiscaliteit, wel interessant zijn, maar naast de kwestie. U bent bevoegd voor de zaken waarvoor u bevoegd bent. Iedereen kan een ideaal bevoegdheidspakket bedenken, maar dat zal in deze legislatuur niet veranderen. Maar u bent er wel verantwoordelijk voor.

U geeft soms de indruk dat u een erfenis hebt overgenomen van allerlei steunmaatregelen, die niet goed zijn afgestemd en te weinig performant zijn. Als ik stout mag zijn, dan suggereer ik om die middelen aan een collega te geven die er wel iets kan mee doen. Ik roep u op om uw verantwoordelijkheid op te nemen. We zullen zien wat 21 juli brengt. Niemand kan daar uitspraken over doen.

Ik heb u ook horen zeggen dat er een afstemming nodig is tussen het IWT, het VLAO en de Vlaamse administratie. Op het vlak van informatieverstrekking kan er nog heel wat verbeteren. Dat blijkt ook uit cijfers over de bekendheid van BEA bij de ondernemers. Minstens een derde van de mensen die het instrument kennen, kiest ervoor om daar niet op in te gaan.

Los van het debat over subsidies en fiscaliteit is BEA geschikt als middel. Ik vrees dat het de veruiterlijking is van de werkelijkheid die zich vandaag in de ondernemingen afspeelt. Heel wat ondernemingen hebben geen opleidingsbeleid, geen innovatiebeleid, geen visie op kennisverwerving. Dat blijkt uit hun jaarrekeningen. Er is nog heel wat werk aan de winkel.

U stelt een aantal maatregelen in het vooruitzicht. Wat is de timing? U geeft een aantal voorbeelden zoals het optrekken van het percentage van de ondersteuning en het reduceren van de duurtijd. Is dat het pakket of zit er meer in? Ik had graag meer inzicht gekregen in de bijstellingen die u zult voorstellen. Tegen wanneer zou deze maatregel het punt van de kritische evaluatiepunten moeten hebben bereikt? Met andere woorden, tegen wanneer zou men moeten kunnen vaststellen dat het werkt?

De voorzitter: De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem: Mevrouw de minister, ik ben het voor één keer 100 procent met u eens wanneer u pleit voor fiscaliteit tegenover een subsidiebeleid. Het is inderdaad veel doeltreffender, veel eenvoudiger en veel doorzichtiger. De fiscaliteit in handen hebben is naar mijn mening nog altijd een van de belangrijkste hefboomen van de economie. Jammer genoeg hebben wij dat nog steeds niet.

Ik hoor zowel vanuit CD&V als vanuit Open Vld dat ernaar gestreefd wordt, en ik kijk ook met belangstelling uit naar 21 juli. Ik ben benieuwd naar wat er uit de bus zal komen, maar ik vrees dat het niets zal zijn. Het zal beter zijn om het rapport van de Vlerickschool hier eens te bespreken.

De heer Eric Van Rompuy: Wat me opvalt, is dat er voor 2008 nog 43 miljoen euro is vrijgemaakt. Ik heb de bedragen niet meer in mijn hoofd, maar in de budgetten van 10 jaar geleden ging het over heel beperkte bedragen. De opleidingscheques zaten voor een stuk in expansiesteun. Er was de ecologiesteun, maar ook de opleidingssteun die alsmaar groter werd omdat Europa dat toeliet. Maar hoe komt het dat men in 2008 nog 43 miljoen euro vrijmaakt? Op wat is dat gebaseerd? In 2007 is er maar 9 miljoen euro gespendeerd. Dat is toch een enorme kloof.

Zo'n maatregel moet niet alleen op websites of telefoonlijnen verschijnen, maar moet ook naar de bedrijven worden gebracht. Mij viel het op dat VLAO daar eigenlijk op een zeer povere manier aan bod komt. Er is de hervorming geweest van de GOM's (Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappijen) naar de POM's (Provinciale Ontwikkelingsmaatschappijen) en VLAO.

Ik dacht dat VLAO net dat soort dingen moest doen. VLAO doet niet meer aan streekbeleid. De GOM's zijn

vervangen door POM's, maar die hebben niet de aansturing die de GOM's vroeger hadden. Als minister van Economie had je er een takenpakket. Als je iets op een website zet en je begeleidt dat niet, dan gaat men er niet automatisch naartoe. Je moet het opsturen naar de doelgroep die je wil bereiken. Een website op zich is niet voldoende. Volgens mij ontbreekt hier een motor. UNIZO kan wel veel kritiek geven, maar ik vind dat het een van de taken is van VOKA en UNIZO om dergelijk aanbod bij de cliënt te brengen.

Gisteren hadden we een gesprek met uw adjunct-kabinetschef en mensen van UNIZO die een soort bedrijfsstage deden. Er werd een uiteenzetting gehouden door iemand van de Participatiemaatschappij Vlaanderen (PMV) en iemand van het IWT. Dat waren ondernemers die ook bij UNIZO zitten. Op een persoon na, kwamen ze me allemaal zeggen dat ze niet wisten dat de PMV, win-winleningen, callsystemen, BEA enzovoort bestonden. Er is dus een probleem van sturing. Behoort dit trouwens niet tot het takenpakket van VLAO?

De UNIZO-topman pleit er voorts voor dat de opleidingssteun verstrekt kan worden voor wettelijk verplichte opleidingen. De overheid legt de ondernemingen steeds meer verplichtingen op. Wat is er verkeerd aan dat ze een stukje van die last zou dragen?

Dat is niet de bedoeling. Binnen het bedrijf moeten mensen in het kader van de economische activiteiten regelmatig een opleiding kunnen volgen binnen het bedrijf om performanter te kunnen werken. Wat wordt echter bedoeld met wettelijke verplichtingen die voor een deel door de overheid moeten worden gedragen?

De voorzitter: Minister Ceysens heeft het woord.

Minister Patricia Ceysens: Ik beschouw het als onze plicht erop te hameren dat ook dat instrument binnen een heel instrumentarium bijzonder efficiënt blijft.

Vaak wordt me gevraagd waarom we nog altijd met subsidies werken. Telkens opnieuw moet ik uitleggen dat we gewoon niet anders kunnen. Wij zijn daar elke dag mee bezig, maar we kunnen niet verwachten dat de ondernemers nog helemaal mee zijn. Ik ben ook telkens verbaasd als blijkt dat sommige ondernemers op geen enkele manier klant zijn van de Vlaamse overheid, vooral als ik zie wat wij allemaal in de aanbieding hebben.

Mijnheer Van Malderen, u zegt dat u verbaasd bent dat 30 procent het wel kent, maar er geen gebruik van maakt. Gelukkig zijn er ondernemers die ook zeggen dat ze geen subsidies willen. Zij vinden het geen goed teken als ze daarmee moeten beginnen. Zij vinden dat ze een fair vennootschapstarief moeten betalen, en voor de rest willen zij met rust worden gelaten. Zij willen geen ondernemers worden die de hele dag bezig zijn met allerhande subsidies. Dat is een geluk, want dit zou alles fnuiken wat we precies willen.

Het is de bedoeling dat VLAO rechtstreeks tot in de eerste linie gaat. Ondernemers zijn hele dagen bezig en zijn al overbelast door alle reglementering die ze moeten opvolgen. Ik heb er persoonlijk veel begrip voor dat ze dat niet kennen en soms zelfs niet willen kennen.

Mijnheer Van den Heuvel, de opdracht is gegeven. Dit moet wel nog worden voorgelegd aan de Vlaamse Regering. Een aantal kleine administratieve punten kunnen helpen. De opdracht is gegeven, en het besluit zal worden opgemaakt en aan de Vlaamse Regering worden voorgelegd.

Ik zou niet zomaar durven zeggen dat verplichte opleidingen niet in aanmerking mogen komen. Er zijn vandaag al heel wat verplichte opleidingen. Misschien kunnen ook die in aanmerking komen.

De voorzitter: Collega's, we hebben hier een interessant debat gehad. Er zijn een aantal principes geformuleerd. De minister heeft ook in haar antwoord een aantal zaken geformuleerd die een belangrijke indicatie kunnen zijn voor een eventueel voorstel van de regering. Wordt dat een decretaal initiatief?

Minister Patricia Ceysens: Wij zullen met een besluit werken. Dat is intussen zo goed als rond en zal binnenkort aan de Vlaamse Regering voorgelegd worden. We zullen zien hoe snel daar de bereidheid gevonden wordt om de nodige aanpassingen te doen.

Dat neemt niet weg dat we met een fundamenteel probleem zitten over het hele instrumentarium. We komen voortdurend met nieuwe zaken bij de ondernemers, maar heel veel ondernemers willen gewoon een goed tarief. Zij willen hun winkel laten draaien en verwachten van de overheid alleen een aantal zekerheden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.